

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Imitatione Christi

Thomas <von Kempen>

Antverpiae, 1607

Quòd spreto mundo, dulce est seruire Deo. 10

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48701](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48701)

tutem attribuas: sed totum da Deo,
 1. Co. 4. sine quo nihil habet homo. Ego totum
 dedi, ego totum habere volo: & cum
 magna districtione, gratiarum actio-
 nes requiro.

3 Hæc est veritas, qua fugatur gloriæ
 vanitas. Et si intrauerit cælestis gratia,
 & vera charitas, non erit aliqua inui-
 dia, nec contractio cordis, neque pri-
 uatus amor occupabit. Vincit enim
 omnia diuina charitas, & dilatat om-
 nes animæ vires. Si rectè sapis, in me
 solo gaudebis, in me solo sperabis:
 Mat. 19 quia nemo bonus, nisi solus Deus, qui
 & Luc. est super omnia laudandus, & in om-
 18. nibus benedicendus.

CAP. X.

*Quod spreto mundo, dulce est
 seruire Deo.*

Seruus. **N**Vnc * iterùm loquar Domine, &
 non silebo; dicam in auribus
 Dei mei, Domini mei, & regis mei, qui
 Ps. 30. est in excelsis. O quàm magna multi-
 tudo dulcedinis tuæ Domine, quam
 abscondisti timentibus te? Sed quid
 es amantibus? quid toto corde tibi
 seruient

seruientibus? Verè ineffabilis dulcedo
 contemplationis tuæ, quam largiris
 amantibus te. In hoc maximè osten- *Gen. 1*
 disti mihi dulcedinem charitatis tuæ, *Pf. 118.*
 quia cùm non essem, fecisti me: & *Mat. 15.*
 cùm errarem longè à te, reduxisti me,
 vt seruirem tibi: & præcepisti, vt dili-
 gam te.

2 O fons amoris perpetui, quid di-
 cam de te? Quomodo potero tui obli-
 uisci, qui mei dignatus es recordari,
 etiam postquam contabui & perij? Fe-
 cisti vltra omnem spem, misericordiam
 cum seruo tuo: & vltra omne meritum,
 gratiam & amicitiam exhibuisti. Quid
 retribuam tibi, pro gratia ista? Non *Pf. 115.*
 enim omnibus datum est, vt omnibus
 abdicatis, sæculo renuntient, & mona-
 sticam vitam assumant. Numquid ma- *Iud. 16.*
 gnum est, vt tibi seruiam, cui omnis
 creatura seruire tenetur? Non magnum
 mihi videri debet seruire tibi: sed hoc
 potius magnum mihi, & mirandum
 apparet, quòd tam pauperem & indi-
 gnum, dignaris in seruum recipere, &
 dilectis seruis tuis adunare.

3 Ecce omnia tua sunt, quæ habeo, *1. Cor. 4*
 & vnde tibi seruius. Verumtamen vice

G

versa,

versa, tu magis mihi seruis, quam ego tibi. Ecce, cælum & terra, quæ in ministerium hominis creasti, præstò sunt, & faciunt quotidie quæcumque mandasti: Et hoc parum est, quin etiam Angelos, in ministerium hominis ordina-
 Ps. 90.
 & Heb.
 1. sti. Transcendit autem hæc omnia, quòd tu ipse homini seruire dignatus es, & te ipsum daturum ei promisti.

4 Quid dabo tibi, pro omnibus istis millibus bonis? Utinam possem tibi seruire cunctis diebus vitæ meæ. Utinam vel vno die, dignum seruitium exhibere sufficerem! Verè tu es dignus omni seruitio, omni honore, & laude æterna. Verè Dominus meus es, & ego pauper seruus tuus, qui totis viribus teneor tibi seruire, nec vniquam in laudibus tuis debeo fastidire. Sic volo, sic desidero: & quicquid mihi deest, tu digneris supplere.

5 Magnus honor, magna gloria tibi seruire, & omnia propter te contemnere. Habebunt enim gratiã magnam, qui spontè se subiecerint tuæ sanctissimæ seruituti. Inuenient suauissimam Spiritus sancti consolationem, qui pro amore tuo, omnè carnalem abiecerint
 Mat. 19 dele-

delectationem. Consequentur magnā
mentis libertatem, qui arctam pro no-
mine tuo ingrediuntur viam, & om-
nem mundanam neglexerint curam. *Matt. 7.*

6 O grata & iucunda Dei seruitus, *Mat. 11*
qua homo veraciter efficitur liber & *1. Ioh.*
sanctus. O sacer status religiosi famu-
latus, qui hominem Angelis reddit
æqualem, Deo placabilem, dæmonibus
terribilem, & cunctis fidelibus com-
mendabilem. O amplectendum, &
semper optandum seruitium, quo
summum promeretur bonum, & gau-
dium acquiritur, sine fine mansurum.

CAP. XI.

*Quod desideria cordis examinanda sunt,
& moderanda.*

1 **F**ili, † oportet te adhuc multa ad- *Domi-*
discere, quæ necdū benè didicisti. *nus.*
* Quæ sunt hæc Domine? † vt desi- *Seruus.*
derium tuū, ponas totaliter secundū *Domi-*
beneplacitum meum: & tui ipsius ama- *nus.*
tor non sis, sed meæ voluntatis cupi- *Pf. 107.*
dus æmulator. Desideria te sæpè ac- *6. Mat*
cendunt, & vehementer impellunt:
sed considera, an propter honorem
meum,